

Min hembygd Gumtäkt

Solen skiner och det ser ut att bli en fin vårdag. Jag hör fåglarna sjunga och ser träden svaja utanför mitt fönster. Jag springer ner för trappan och ut genom den mörkröda dörren som jag stänger efter mig. Bakom det vita tegel radhuset med 100 kvadrat finns en stor och fin bakgård med paviljong, växthus och terrass, det är vår bakgård. Vår bakgård är super nära den mångsidiga skogen. Jag älskar min hembygd och min närmiljö speciellt på sommaren.

Till min familj hör jag, min mamma och mina fyra syskon. Jag bor på en säker plats i mitten av ingenting men egentligen överallt. Min närmiljö är full med minnen och magiska stunder med mina nära och kära. Det är den plats där jag en gång lärde mig gå, skratta, gråta, cykla, skriva och läsa. Den plats som formade mig till den jag är idag. Jag bor mellan Kottby, Forsby och Gumtäkt. Mera exakt kan jag inte säga och det kan inte en karta heller, eftersom vi bor mellan gränserna. Jag har bott här i snart 13 år och njuter fortfarande av att bo så nära skogen och på ett så lugnt ställe nära centrum. Vi har en gemensam fin gård med våra grannar där man kan göra mycket som att gunga och hänga i klätterställningen.

Enligt historien är Kottby Finlands enda trädgårdsstad. Kottby började byggas på 1920-talet och då var det bara kargt och äng landskap. Det fanns inga gator och i hela landet var det brist av budgetlägenheter. Stadens betydelse är och var en viss sorts livsstil som grundar sig på biologin till landet och växtligheten. Bakåt i historien hjälpte man folket att sköta om deras trädgårdar för att man ville ha nytta av växtligheten till skörden. Kriget förstörde slutligen de gamla trähusen. Gumtäkt byggdes som ett bostadsområde med trähus på två våningar under åren 1920 - 1930. Det behövdes flera lägenheter och hus för större familjer. Området runt om kring min hembygd byggdes ursprungligen för olympiskspelen år 1952. Forsby som också är ett av de områden som omringar min närmiljö har egentligen inte så mycket mer än ett sjukhus och en spårvagnsdepå.

Jag tycker speciellt mycket om min hembygd på sommaren för att då kan jag t.ex. fara på promenad till Fårholmen eller till Arabiastrandens bibliotek. Efter det kan jag hämta mina kompisar och göra något roligt som att fara på picknick till Himmelsberget eller och simma till Gumbäcks utomhusbadplats. Det bästa med min hembygd är alla unika minnen och de otroliga stunderna jag har fått vara med om genom åren.

Kia Laurila

Kottby lågstadieskola 2020